



สรุปหัวข้อข่าวด้านการเกษตรที่สำคัญ ประจำวันที่ 11 มีนาคม 2567

เรื่อง	สื่อ
1. คูโบต้าชี้ปัญหาแรงงานด้นยอดขายโต	ไทยรัฐ
2. เกษตรฯจัดงานวันสหกรณ์ฯปี2567	แนวหน้า
3. รมว.เกษตรฯรับฟังปัญหา ชูแปรรูปเพิ่มมูลค่าให้ยางพารา	แนวหน้า
4. 'ธรรมนัส'ลงพื้นที่พบเกษตรกรตรังรับฟัง-แก้ไขปัญหาพัฒนาด้านเกษตร	แนวหน้า
5. คาดเงินสะพัดพืชสวนโลกโคราชกว่า 2 หมื่นล้าน	เดลินิวส์
6. คอลัมน์: ชกไม่มีมุม: ตำนานราคายางพารา สู้ยุคเศรษฐกิจ 80 บาทแล้ว	ข่าวสด
7. นักวิชาการชี้บทเรียนเหมือนโปแตช กระทบสิ่งแวดล้อมแย่งน้ำชาวบ้าน	กรุงเทพธุรกิจ
8. ระยองเติมความรู้เกษตรกรจัดงานวันถ่ายทอดเทคโนโลยี	เดลินิวส์
9. สทนช.เกาะติดพื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง2จว.ภาคตะวันออก	เดลินิวส์
10. คอลัมน์: เกษตรวันนี้	เดลินิวส์
11. ชู"เกลือ"เมืองเพชร สร้างมูลค่าทางศก.	ไทยรัฐ
12. Krungthai COMPASS แนะนำระดับอุตสาหกรรมยางพาราของไทย สู่...	หุ้นอินไซด์ รายวัน

คุโบต้าชี้ปัญหาแรงงานคั้นยอกขยายโต

นายจุนจิ โอตะ กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท สยามคุโบต้าคอร์ปอเรชั่น จำกัด เปิดเผยว่า ผลประกอบการปี 2566 บริษัทมียอดขายมูลค่ารวมปิดที่ 58,000 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนธุรกิจในประเทศ 70% และต่างประเทศ 30% อัตราเติบโตติดลบลดลง 7% จากปีที่ผ่านมา เผยเหตุชะลอตัวจากการเผชิญกับความท้าทาย ทั้งสถานการณ์ภัยแล้ง รวมถึงต้นทุนราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ส่งผลกระทบต่อราคาสินค้าของเกษตรกร

อย่างไรก็ตาม ยังได้อานิสงส์จากปัจจัยบวกของยอดขายในประเทศเพิ่มขึ้นจากรดน้ำในพื้นที่ปลูกข้าวนาปรังและตลาดรถชุดโตขึ้นจากปริมาณการส่งออกทุเรียนที่เพิ่มขึ้น สำหรับในปีนี้ บริษัทตั้งเป้ายอดขายรวมอยู่ที่ 60,000 ล้านบาท พร้อมเตรียมแผนการลงทุนประมาณ 1,400 ล้านบาท

นางวราภรณ์ โอสถาพันธุ์ กรรมการรองผู้จัดการใหญ่อาวุโส เผยถึงภาวะเศรษฐกิจการเกษตรในปีที่ผ่านมา (จีดีพี) ขยายตัว 0.3% ชะลอตัวเมื่อเทียบกับปี 2565 เนื่องจากสถานการณ์ภัยแล้ง ส่งผลกระทบต่อผลผลิตของพืช โดยทาง **สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร** ประเมินว่าส่งผลกระทบต่อตัวเลข

GDP ประเทศถึง 2.3 แสนล้านบาท แต่ยังคงมีปัจจัยบวกจากราคาสินค้าเกษตร อาทิ ข้าว อ้อย ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์และมันสำปะหลัง ยังอยู่ในเกณฑ์ดี คาดว่าแนวโน้มจีดีพีปีนี้ ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรจะเติบโตในระดับ 0.7-1.7%

ด้านนายพิษณุ มิลินทานุช ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ ผู้จัดการทั่วไปสายงานขายการตลาดและบริการกล่าวว่า ภาพรวมตลาดเครื่องจักรกลการเกษตรของไทยในปี 2566 ที่ผ่านมามีผลลดลงราว 10-15% เนื่องจากภัยแล้งอย่างไรก็ตาม ในด้านตลาดยังคงใช้จุดแข็งของผลิตภัณฑ์ที่มีนวัตกรรม พร้อมการทำแคมเปญการตลาดต่างๆที่น่าสนใจ ตอบโจทย์และเข้าถึงเกษตรกรได้อย่างกว้างขวาง รวมถึงการให้บริการหลังการขาย

สำหรับแนวโน้มของธุรกิจในปีนี้ แม้ว่าผลกระทบจากภาวะภัยแล้งยังมีอย่างต่อเนื่อง แต่มีข้อสังเกตในไตรมาสแรกของปีนี้ ยอดขายของสยามคุโบต้ามีอัตราเติบโต เนื่องจากปัญหาการขาดแคลนแรงงานอย่างหนัก ทำให้เกษตรกรต้องหันมาใช้เครื่องจักรกลเพื่อทดแทนแรงงานกันมากขึ้น ทำให้ตัวเลขในไตรมาสแรกของปีนี้กลับมาเป็นบวกได้.

เกษตรฯจัดงานวันสหกรณ์ฯปี2567

ร.อ.ธรรมนัส พรหมเผ่า รว.เกษตร และสหกรณ์ เปิดกิจกรรม “งานวันสหกรณ์แห่งชาติ” ประจำปี 2567 โดยมีผู้บริหารกระทรวงเกษตรฯ คณะผู้บริหาร สันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย และผู้เกี่ยวข้อง เข้าร่วม ที่ศูนย์การประชุมรพีภัฏจรัส สันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ เพื่อน้อมรำลึกถึงพระกรุณาธิคุณของพระราชวรวงศ์เธอกรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ “พระบิดาแห่งการสหกรณ์ไทย” และเป็นการเผยแพร่ระบบสหกรณ์ให้แพร่หลาย ซึ่งปัจจุบันกรมส่งเสริมสหกรณ์ และกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ได้บูรณาการร่วมกับสันนิบาตสหกรณ์ฯ ในการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้

รู้ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม ในการบริหารจัดการระบบสหกรณ์ โดยยึดหลัก “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตสมาชิกสหกรณ์ การแก้ปัญหาหนี้สินของสมาชิกสหกรณ์ภาคการเกษตรและสหกรณ์ออมทรัพย์ การจัดที่ดินทำกินให้แก่สมาชิกนิคมสหกรณ์ ตลอดจนการป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริตในสหกรณ์

ในโอกาสนี้ ร.อ.ธรรมนัส ได้เปิดศูนย์ประสานงานความร่วมมือสหกรณ์ระหว่างประเทศ (CLT-Coop International Cooperation Center) เพื่อยกระดับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือสหกรณ์ไทยและสหกรณ์ต่างประเทศ อีกทั้งเป็นการประสาน

ความร่วมมือในการจัดประชุมสัมมนา การศึกษาดูงานสหกรณ์และการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างสหกรณ์ไทยกับสหกรณ์ต่างประเทศ

ร.อ.ธรรมนัส ได้ร่วมหารือกับสันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย มาเลเซีย หรือ ANGKASA สำหรับแนวทางความเป็นไปได้ในการส่งเสริมการค้าระหว่างสหกรณ์ไทยกับสหกรณ์ในภูมิภาคอาเซียน (C-2-C) เพื่อขยายโอกาสทางการค้าของสหกรณ์ทั่วประเทศที่มีมากกว่า 6,300 แห่ง สมาชิก 11 ล้านครัวเรือน มีมูลค่าสินทรัพย์มากถึง 4 ล้านล้านบาท โดยแบ่งประเภทสหกรณ์ออกเป็น 7 ประเภท

รมว.เกษตรฯรับฟังปัญหา ชูแปรรูปเพิ่มมูลค่าให้ยางพารา

ร.อ.ธรรมนัส พรหมเผ่า รมว.เกษตรและสหกรณ์ พบปะเกษตรกรและผู้นำท้องถิ่น และรับฟังประเด็นปัญหาด้านการเกษตรในพื้นที่ โดยมีนายอภัย สุทธิสังข์ รองปลัดกระทรวงเกษตรฯ และคณะ เข้าร่วม ที่สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านหนองกรก จำกัด ต.หนองปรือ อ.รัฐฯ จ.ตรัง ซึ่งดำเนินกิจการแปรรูปน้ำยางสดเป็นยางแผ่นรมควัน และเพิ่มมูลค่าน้ำยางพารามาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์หมอนและที่นอนยางพารา เสาหลักนำทาง และหมวกนิรภัย ภายใต้แบรนด์ “Nongkrok” ซึ่งได้รับรางวัลชนะเลิศนวัตกรรมหมวกนิรภัยจากยางพารา ในการประกวดนวัตกรรมด้านยางพารา ประจำปี 2566 ระดับภูมิภาค ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการจดสิทธิบัตร และขอมาตรฐาน มอก. ซึ่งหมวกนิรภัยยางพารา นี้ ได้รับความสนใจจากกลุ่มบริษัทชั้นนำในประเทศและในภูมิภาคอาเซียน มีออเดอร์สั่งผลิตจำนวนมากหลายแสนใบ

ทั้งนี้ ได้รับการสนับสนุนหลักจากการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) ในการส่งเสริมและสนับสนุน จากมาตรา 49 (3) และ 49 (6) กองทุนพัฒนายางพารา ไม่ว่าจะเป็โครงการจัดทำแม่พิมพ์หมอนและที่นอนจากยางพารา โครงการเตลานคอนกรีตเสริมเหล็ก บริเวณโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์หมอนและที่นอนยางพารา (ปี 2561) โครงการส่งเสริมและพัฒนาการใช้ยางพาราภายในประเทศ ทำเสาหลักนำทาง และการผลิตหน้ากากอนามัย (ปี 2562) โครงการต่อเติมอาคารโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์หมอน

และที่นอนยางพารา (ปี 2565) และโครงการนวัตกรรมการผลิตหมวกนิรภัยจากยางพารา (ปี 2566)

อย่างไรก็ดี กยท.พร้อมขับเคลื่อนการบริหารจัดการยางพาราให้ครอบคลุมทุกมิติควบคู่กับการกระตุ้นให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยการแปรรูปยางพารา เพื่อขยายโอกาสด้านการแข่งขัน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างเสถียรภาพให้เกิดขึ้นกับยางพาราทั้งระบบ นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรชาวสวนยางและสถาบันเกษตรกรตามแนวคิด “ตลาดนำนวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” ได้อย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ ร.อ.ธรรมนัส ได้มอบโฉนดเพื่อการเกษตรให้กับเกษตรกร 63 ราย เงินกองทุนหมุนเวียนเพื่อการกู้ยืมแก่เกษตรกรและผู้ยากจน 2 ราย เงินกองทุนพัฒนายางพาราแก่สถาบันเกษตรกร 6 สถาบัน รวมเป็นเงินกว่า 3.5 ล้านบาท และมอบเงินสวัสดิการเกษตรกรชาวสวนยางแก่ทายาทของเกษตรกรที่เสียชีวิต 4 ราย รายละ 30,000 บาท เกียรติบัตรสหกรณ์ดีเด่น 1 แห่ง เกียรติบัตรกลุ่มเกษตรกรดีเด่น 1 แห่ง เกียรติบัตรการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงดีเด่น 1 แห่ง ใ้รับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร Q GAP ให้กับเกษตรกร 2 ราย ต้นหมอน เมล็ดพันธุ์ฝัก ต้นกล้าพริก และต้นกล้ามะเขือ ให้กับเกษตรกร พร้อมชมกระบวนการแปรรูปยางพาราเพื่อเพิ่มมูลค่า และผลิตภัณฑ์แปรรูปสหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านหนองกรก จำกัด และชมนิทรรศการจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรฯ

'ธรรมนัส' ลงพื้นที่พบเกษตรกรรับฟัง-แก้ไขปัญหาด้านเกษตร

ร.อ.ธรรมนัส พรหมเผ่า รว.เกษตรและสหกรณ์ ลงพื้นที่พบปะเกษตรกร พร้อมรับฟังประเด็นปัญหาด้านการเกษตรและความต้องการพัฒนา ที่โครงการอ่างเก็บน้ำคลองท่าจิวอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ต.ท่าจิว อ.ห้วยยอด จ.ตรัง ซึ่งภายในงานได้มีการมอบเสบียงสัตว์แก่คลังเสบียงสัตว์ประจำตำบล 4 คลัง เมล็ดพันธุ์พืชอาหารสัตว์ให้กับตัวแทนเกษตรกร เวชภัณฑ์สำหรับดูแลสุขภาพสัตว์ ป้ายวิสาหกิจชุมชนโคดำท่าจิวเดอะพรีเมี่ยมตราง หนังสือรับรองการจดทะเบียนเรือประมงพื้นบ้าน 20 ราย ป้ายเงินอุดหนุนโครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งกลุ่มผลิตด้านการประมง 6 ชุมชน พันธุ์

ปลาน้ำจืด (ปลากินพืช) และแหนแดง ให้กับเกษตรกร 20 ราย และดินหม้อน 200 ตัน จากนั้นได้เยี่ยมชมนิทรรศการหน่วยงานในสังกัด พร้อมทั้งปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำด้วยชุด Mobile Hatchery 400,000 ตัว และปล่อยพันธุ์ปลากินพืช 1,000,000 ตัว

สำหรับโครงการอ่างเก็บน้ำคลองท่าจิวฯ มีปริมาณความจุของอ่างที่ระดับเก็บกัก 18.50 ล้านลูกบาศก์เมตร (ลบ.ม.) สามารถส่งน้ำช่วยเหลือราษฎรด้านการอุปโภค-บริโภค ในพื้นที่หมู่ 7 บ้านหนองปรือ หมู่ 5 บ้านหนองครก และหมู่ 11 บ้านปากคลอง ต.หนองปรือ อ.รัษฎา จ.ตรัง 600 ครัวเรือน ประชากร 1,701 คน เพิ่มปริมาณความจุการเก็บกักจากเดิม 19.800 ล้าน ลบ.ม.เป็น 19.851 ล้าน ลบ.ม.โดยอนาคตจะมีการพัฒนาภูมิทัศน์บริเวณอ่างเก็บน้ำคลองท่าจิวฯ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อีกทั้งมีการขุดลอกคูคลอง เพื่อรองรับการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ



รับฟัง : ร.อ.ธรรมนัส พรหมเผ่า รว.เกษตรและสหกรณ์ พบปะเกษตรกร รับฟังประเด็นปัญหาด้านการเกษตร ที่สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านหนองครก อ.รัษฎา จ.ตรัง เพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการยางพาราให้ครอบคลุมทุกมิติ ควบคู่กับการกระตุ้นให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยการแปรรูปยางพารา

น.ส.อัยรินทร์ พันธุ์ฤทธิ์ โฆษกกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ฝ่ายการเมือง) เปิดเผยว่า จากมติคณะรัฐมนตรีและมติการประชุมคณะกรรมการบริหารจัดการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกจังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2569 เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2566 เห็นชอบให้ประเทศไทยเข้าร่วมจัดนิทรรศการในงาน Expo 2023 Doha พร้อมเข้ายื่นประมุขสิทธิ การจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2572 ซึ่งการประชุมสามัญใหญ่คณะกรรมการพืชสวนโลก AIPH ณ กรุงโตเกียว ราชอาณาจักร ได้มีมติให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก Horticulture World Expo ระดับ A 1 ที่จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2572 (International Horticultural Expo) หรือ “โคราช เอ็กซ์โป 2029”

ภายในงานมหกรรมพืชสวนโลก

คาดเงินสะพัดพืชสวนโลกโคราชกว่า 2 หมื่นล้าน

จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2572 ภายใต้แนวคิด “ธรรมชาติและพรรณพืชเขียวขจีอนาคตแห่งโลกสีเขียว” (Nature & Greenery: Envisioning the Green Future) จะเป็นการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติด้านพืชสวนโลกที่ทันสมัย โดยเป็นการผสมผสานนวัตกรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ากับภูมิปัญญาท้องถิ่น เน้นความก้าวหน้าในด้านเกษตรกรรมที่ยั่งยืน การทำสวนแนวตั้ง และการผลิตอาหารสำหรับอนาคตการปรับปรุงพันธุ์พืช การปลูกป่าในเมือง และภูมิทัศน์ที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งจะเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้มาเยือนและผู้เข้าร่วมงานให้หันมาใช้วิถีชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ด้านเกษตรกรและชุมชนเกษตรกรรมในท้องถิ่น จะเกิด

ประโยชน์ในด้านการส่งเสริมการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี การพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตร และการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรต่อไป

ทั้งนี้รัฐบาลไทย และกระทรวงเกษตรฯ มีความมุ่งมั่นอย่างเต็มที่ที่จะผลักดันความสำเร็จของงานมหกรรมพืชสวนโลกในปี 2572 ณ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นประตูสู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้วยศักยภาพอันโดดเด่นทั้งด้านประวัติศาสตร์ ความชำนาญในด้านเกษตรกรรม และทางชีวภาพ ซึ่งคาดการณ์ว่า งานนี้เงินสะพัดกว่า 20,000 ล้านบาท เพิ่ม GDP ในประเทศ 9,163 ล้านบาท รายได้จัดเก็บภาษีประมาณการ 3,429 ล้านบาท และสร้างงาน 38,003 อัตรา.

ข่าวสด

Khao Sod
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,100

Section: First Section/บทบรรณาธิการ/คอลัมน์

วันที่: จันทร์ 11 มีนาคม 2567

ปีที่: 33

ฉบับที่: 12157

หน้า: 2(บน)

Col.Inch: 41.42 Ad Value: 45,562

PRValue (x3): 136,686

ศิลปิน: ชาว-ดำ

คอลัมน์: ชกไม่มีมุม: ตำนานราคาขายพารา สูญเคราะห์ 80 บาทแล้ว

ราคาขายพารา เป็นเรื่องใหญ่ของประเทศไทยเรา เนื่องจากปลุกกันมาก โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ และกลายเป็นประเด็นทางการเมืองมาแล้ว โดยเฉพาะในยุครัฐบาลยิ่งลักษณ์ ชินวัตร มีการชุมนุมของมือบวมยางภาคใต้ เรียกร้องราคาขายให้ได้ 100-120 บาท

ทั้งที่ราคาขายในขณะนั้นคือ 80-90 บาท ซึ่งถือว่าสูงพอสมควร

แต่จากมือบวมที่ไม่พอใจรัฐบาลยิ่งลักษณ์ เป็นเหมือนการเปิดฉาก นำไปสู่มือบวมปปส. จนนำมาสู่การขัดขวางปิดเมือง และไม่ยอมรับการยุบสภาเลือกตั้ง จนเป็นการรัฐประหาร 22 พฤษภาคม 2557

ก่อนหน้านั้นในยุคทักษิณ ราคาขายพุ่งไปถึง 120 บาท พอมาถึงยิ่งลักษณ์ลดลงมาเล็กน้อย ก็ยังคงกลายเป็นประเด็นด้านรัฐบาล

แล้วที่ตกลงกันทั้งเมืองคือ หลังจากล้มรัฐบาลยิ่งลักษณ์แล้ว ในยุครัฐบาลทหาร ราคาขายพาราก็ลดต่ำลงมาเรื่อย

ลงมาถึง 3 โลร้อยบาท!!

รัฐบาลเศรษฐา ทวีสิน เข้ามาบริหารประเทศในเดือนกันยายน 2566 เร่งแก้ปัญหาพาราพิษผลการเกษตร ซึ่งก็ทำได้หลายชนิด

โดยเฉพาะราคาขายพารา สามารถยับยั้งราคาขึ้นมาได้เรื่อยๆ ขึ้นเป็น 40-50 แล้วสร้างความอึดอัดอย่างมาก ที่คั้นขึ้นมาจนเกิน 70 บาทได้

แต่ล่าสุดนายฯ เศรษฐาได้ประกาศในระหว่างการเดินทางไปยังฝรั่งเศสว่า ราคาขายได้พุ่งทะลุเกิน 80 บาทแล้ว!!

โดยระบุว่า ราคาขายพาราปรับตัวสูงขึ้นในช่วง 41 เดือนที่ผ่านมา โดยราคาส่งออกทะลุ 80 บาทต่อกิโลกรัม ทั้งนี้ยังเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของไทยมีพื้นที่ปลูกยางพารามากกว่า 25 ล้านไร่

ในอดีตราคาขายพารา 3-4 กิโล 100 บาท แต่เมื่อรัฐบาลนี้เข้ามาทำงาน ประกาศไว้ว่าจะเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร 3 เท่า!

เป็นการประกาศความสำเร็จของรัฐบาล ซึ่งน่าดีใจกับเกษตรกรทั้งหลาย

ทั้งนี้ประเด็นสำคัญที่ราคาขายเพิ่มขึ้นคือ การปราบปราม



ตำนานราคาขายพารา สูญเคราะห์ 80 บาทแล้ว

ลักลอบนำเข้าอย่างเดือนอย่างได้ผล

นายฯ เศรษฐา บอกว่า ต้องขอบอกกองทัพบก กระทรวงการคลัง กรมศุลกากร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย และผู้ว่าฯ ทุกจังหวัด ที่ป้องกันไม่ให้มีการลักลอบนำเข้าอย่างเดือนได้

นอกจากนี้จะเร่งเพิ่มการส่งออกยางไทย โดยได้พูดคุยกับนายฯ มาเลเซีย ซึ่งเป็นประเทศนำเข้ายางพารามากถึง 80%

ฟังดูว่าตอนนี้รัฐบาลตั้งเป้าจะดันราคาขายให้ขึ้นไปเกิน 100 บาทให้ได้ ซึ่งก็จะเป็นผลดีต่อชาวสวนยางอย่างมาก

แถมตอนนี้ยางพาราก็เพิ่มพื้นที่ปลูกไปยังภาคต่างๆ มากขึ้น

ยางพาราบึงกาฬ อีสาน ยางพาราเชียงใหม่ ภูเขาที่พะเยา

โดยเฉพาะพะเยาพื้นที่ของร.อ.ธรรมนัส พรหมเผ่า รว.เกษตรฯ ซึ่งมีบทบาทอย่างมากในการเร่งปราบยางเถื่อนจนราคาขายพุ่งขึ้น

จับตาดูกันต่อไป

รัฐบาลเศรษฐาจะทำให้ราคาขายถึง 100 บาทได้จริงหรือไม่?!

วงศ์ ตาวัน

นักวิชาการชี้บทเรียนเหมืองโปแตช กระทบสิ่งแวดล้อมแย่งน้ำชาวบ้าน

กรุงเทพธุรกิจ ● นักวิชาการสิ่งแวดล้อม เผยศึกษา
บทเรียนเหมืองโปแตชกว่า 20 ปี สร้างผลกระทบ
ต่อสิ่งแวดล้อมและชาวบ้าน ระบุปัญหาน้ำใต้ดิน
แย่งน้ำชาวบ้าน มีโอกาสการรั่วไหลของเกลือออกสู่
ภายนอกมีความเป็นไปได้สูงมาก ผู้เฝ้าจาก
กระบวนการผลิตปิวไนท์ 25 ตารางกิโลเมตร
ของเหมือง ผ่าภาครัฐทบทวน ทางกฎหมาย
สัญญา รับฟังความคิดเห็นชาวบ้าน

หลังจากนายกรัฐมนตรีนายเศรษฐา ทวีสิน
สั่งให้ดำเนินการ 3 เหมืองแร่ที่ได้ประทานบัตรไป
แล้วใน 3 พื้นที่ เมื่อวันที่ 7 พ.ย.2566 คือ บริษัท
อาเซียนโปแตชชัยภูมิ จำกัด อ.บำเหน็จณรงค์
จ.ชัยภูมิ บริษัท ไทยคาลิ จำกัด อ.ด่านขุนทด
จ.นครราชสีมา และบริษัท เอเชียแปซิฟิกโปแตช
คอร์ปอเรชั่น จำกัด จ.อุดรธานี สร้างความวิตก
กังวลให้กับกลุ่มคนรักบ้านเกิดด่านขุนทด ซึ่งเป็น
ชาวบ้านในพื้นที่ได้รับผลกระทบจากโครงการ
เหมืองแร่โปแตช และออกมาเรียกร้องให้มีการชะลอ
การดำเนินการของโครงการเหมืองแร่โปแตช

ตั้งแต่ปี 2527 โครงการเหมืองแร่โปแตช
จ.อุดรธานี ดำเนินการมา 40 ปีแล้วแต่ปัจจุบันยังมี
ข้อเรียกร้องให้ตรวจสอบการดำเนินการมาตลอด
ล่าสุดรัฐบาลชุดปัจจุบัน เริ่มให้เดินเครื่องจักรชุดแร่

อ่านต่อหน้า 4

▶ ต่อจากหน้า 1

นักวิชาการ

ซึ่งวันที่ 21 ก.ค.2565 คณะกรรมการ
แร่ หรือ “บอร์ดแร่” มีมติเห็น
ชอบการอนุญาต “ประทานบัตร”
โครงการเหมืองแร่โปแตชจ.อุดรธานี
อายุประทานบัตร 25 ปี ให้กับ
บริษัท เอเชีย แปซิฟิก โปแตช
คอร์ปอเรชั่น จำกัด (APPC) ที่มี
กลุ่มอิตาเลียนไทย หรือ ITD เป็น
ผู้ถือหุ้นใหญ่

ต่อมาเมื่อวันที่ 26 ก.ค.2565

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการ
เหมืองแร่ (กพร.) และผู้บริหาร
ของ APPC ได้ร่วมกันลงนาม
บันทึกข้อตกลง “ยินยอมปฏิบัติ
ตามมาตรการและเงื่อนไขตามที่
กฎหมายและสัญญากำหนดไว้
และเงื่อนไขที่กำหนดเพิ่มเติม
เป็นเงื่อนไขในประทานบัตร”
ก่อนจะมีการเปิดเหมืองแร่โปแตช
จ.อุดรธานี ต่อไป

ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเหมืองโปแตช

นายสุวิทย์ กุหลาบวงษ์ ที่
ปรึกษากลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
อุดรธานี กล่าวว่า จากการศึกษา
เรื่องนี้มา 20 กว่าปีพบว่า การสร้าง
เหมืองโปแตช จะผลกระทบต่อ
สิ่งแวดล้อม และชาวบ้านอย่างมาก
โดยเฉพาะเรื่องของน้ำใต้ดิน
การแย่งน้ำชาวบ้าน โอกาสการ
รั่วไหลของเกลือออกสู่ภายนอก
มีความเป็นไปได้สูงมาก และผู้เฝ้า
จากกระบวนการผลิตได้ปิวไนท์
ออกไปในรัศมี 25 ตารางกิโลเมตร
ของเหมือง ซึ่งหากมีการเดินหน้า
สร้างเหมืองต่อไป อาจจะไม่คุ้ม
ค่ากับปัญหาสิ่งแวดล้อม และ
ความเดือดร้อนของชาวบ้านที่
จะตามมา

“กระบวนการมีส่วนร่วมของ
ชาวบ้านน้อยมาก และทุกรัฐบาลที่
ขับเคลื่อนเรื่องนี้ มีจัดทำรายงาน
อีไอเอ ก็จริง แต่ชาวบ้านในพื้นที่
รับรู้เรื่องเหล่านี้ไม่มากนัก รวมถึง
การผ่านของรายงานต่างๆ ก็เป็นไป
อย่างเงิบๆ ไม่มีการทำความเข้าใจ
หรือออกมาเปิดเผยให้สาธารณชน
ได้รับรู้ เพราะในขณะนั้นกระทรวง
อุตสาหกรรมจะคอยคุมสภาพ
ในพื้นที่ โดยมีนักการเมืองและ

ผู้นำท้องถิ่นที่สนับสนุนเหมือง
และไม่ให้ชาวบ้านออกมาแสดง
ความคิดเห็น” นายสุวิทย์ กล่าว
พบว่าเกลือในภาคอีสาน

สิ่งที่น่าเป็นห่วงมากที่สุดของ
โครงการนี้คือ การแย่งน้ำชาวบ้าน
ปัจจุบันชาวบ้านในพื้นที่ทำ
การเกษตรโดยต้องใช้แหล่งน้ำ
ในเขื่อนลำคันทรา และเจาะขุดน้ำ
บาดาลมาใช้ อีกทั้งหลายๆ บริเวณ
มีภาวะของดินเค็ม หากมีการจัดทำ
เหมืองดังกล่าวขึ้นเหมือนเป็นการ
ซ้ำเติมชาวบ้าน เพราะเหมืองพุด
ชั้วจะมีการใช้แหล่งน้ำในเขื่อน
ลำคันทรา ซึ่งกลุ่มชาวบ้านเคยเรียกร
้อง และรัฐบอกว่าเป็นแหล่งน้ำใช้
ในการทำเกษตร

การทำเหมืองแร่โปแตชใน
ประเทศไทย ทั้งเหมืองโปแตชที่
อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา และ
เหมืองโปแตชที่อ.บำเหน็จณรงค์
จ.ชัยภูมิ พบว่าเกิดการรั่วไหลของ
เกลือและทำให้เกิดการแพร่กระจาย
ของดินเค็ม และจนถึงปัจจุบัน
เหมืองโปแตชทั้ง 2 แห่ง ยังไม่
สามารถจัดการกับปัญหานี้ได้

นายสุวิทย์ กล่าวต่อไปว่า
การเจาะลงไปเอาดินขึ้นมา ตั้งแต่
1 เมตรลงไป จะทำให้ดินบริเวณ
ดังกล่าวมีความเค็ม และเมื่อเอาดิน
ขึ้นมากองไว้ ถ้าฝนตกลงมา หรือ
ลมพัดยอมีมีการแพร่กระจายของ
ดินเค็ม โดยเฉพาะโปแตช ซึ่งถือเป็น
เกลือชนิดหนึ่งที่มีความเค็ม
มากกว่าเกลือปกติถึง 1,000 เท่า

การรั่วไหลของเกลือ เป็นสิ่ง
ที่แก้ปัญหายากมากที่สุด เพราะ
การแก้ความเค็มของดินให้มีความ
ปกติ ที่ผ่านมายังไม่สามารถทำได้

ทำให้การทำเหมืองโปแตชในภาคอีสานเกิดการกระจายของเกลือและดินเค็มหลายพื้นที่ ปัจจุบันมีการแพร่กระจายของดินเค็มในภาคอีสานปีละหลายพันไร่

รับฟังความเดือนร้อน

ทั้งนี้ ข้อมูลโครงการดังกล่าวระบุว่า ได้รับประทานบัตรเลขที่ 31708/16118 เมื่อวันที่ 6ก.พ.2558 ครอบคลุมพื้นที่ 9,700 ไร่ มูลค่าการลงทุนกว่า 4 หมื่นล้านบาท มีอายุประทานบัตร 25 ปี โดยสามารถผลิตปุ๋ยโปแตชซีแอมคลอไรด์ได้ประมาณ 1.1 ล้านตันต่อปี คิดเป็นมูลค่ากว่า 1 หมื่นล้านบาทต่อปี ตลอดระยะเวลา 25 ปี จะสามารถผลิตปุ๋ยได้ประมาณ 17.33 ล้านตัน

ด้านสัดส่วนการถือหุ้นบริษัท จะประกอบด้วย กระทรวงการคลัง 24.17% กรมธนารักษ์ 11.50% บมจ.บางจาก 11.32% ประเทศอินโดนีเซีย 9.81% มาเลเซีย 9.81% กลุ่มไทย-เยอรมัน ไมนิ่ง 22.46% อาซาฮี 1.84% เครือเจริญโภคภัณฑ์ 0.80% บรูไน ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ ประเทศละ 0.75% โดยรวมแล้วฝ่ายไทยถือหุ้นสูงสุด 67.30% ประเทศสมาชิกอาเซียน 21.87% และอื่นๆ 10.83%

นายสุวิทย์ กล่าวอีกว่า ยุทธศาสตร์ การจัดการแร่โปแตชของประเทศ (Strategic Environmental Assessment : SEA) มีหลายมิติ รวมถึงมิติทั้งสิ่งแวดล้อม สุขภาพ ผลกระทบต่อสังคม และการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนต่อเรื่องการพัฒนาในโครงการนั้นๆ ซึ่งการทำเหมืองแร่โปแตชจะต้องมีการ

คำนวณเรื่องเหล่านี้ แต่ที่ผ่านมาการทำโครงการดังกล่าว ไม่มีการคำนวณเอาที่ ต้นไม้จะเหลือกี่ต้น ถ้าตัด อัดดีเป็นอย่างไรร แล้วปัจจุบันอนาคตจะเป็นอย่างไร หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่อย่างเดียว คือให้สัมปทานเหมืองแร่โปแตช

“ทรัพยากรมีความสำคัญต่อคนรุ่นหลัง ถ้าคนรุ่นปัจจุบันชุดมาใช้จนหมด คนรุ่นหลังจะอยู่อย่างไร พวกนี้มันเป็นทรัพยากรที่ใช้แล้วหมดไป ไม่ใช่ตะบี้ตะบันมาขุดในคนรุ่นเรา ภาคประชาชนไม่ได้ต่อต้านการพัฒนาพื้นที่ แต่โครงการเหมืองแร่โปแตชต้องตอบให้ชัดเจนว่าทำขึ้นเพื่ออะไร ใครได้ผลประโยชน์ ชาวบ้านจะมีความเป็นอยู่อย่างไร ดังนั้น อยากให้ภาครัฐรับฟังความคิดเห็นของชาวบ้าน ปฏิบัติตามกฎหมาย กางสัญญา ให้ชาวบ้านได้รับทราบ เพราะคนที่ได้รับผลกระทบจากผลประโยชน์ของรัฐบาล คือชาวบ้านในพื้นที่”

ชาวบ้านต้องได้ประโยชน์

ศ.ดร.ปริญญา นุตาลัย อดีตคณบดีกรมการศึกษานานาชาติแห่งประเทศไทย ในฐานะนักวิชาการอิสระ กล่าวว่า ต้องแก้รัฐธรรมนูญให้ชัดเจน โดยให้ทรัพยากรแร่เป็นของคนไทย หากยังปล่อยให้บริษัทต่างชาติเข้ามาทำเหมืองแร่ต่อไป จะกระทบทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ รวมถึงไม่เห็นด้วยที่จะให้ประเทศจีน หรือต่างประเทศเข้ามาสำรวจแหล่งแร่โปแตช

“การจัดทำเหมืองแร่ สิ่งแรกที่ต้องคำนึง คือ การทำให้ชาวบ้านในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุด ในฐานะเป็นเจ้าของแร่ เพราะ

พวกเขาต้องเปลี่ยนอาชีพ จะให้ทำการเกษตร ทำนาต่อไปคงไม่ได้ เนื่องจากดินมีปัญหา ซึ่งเรามีตัวอย่างที่ อ.บำเหน็จณรงค์ จ.ชัยภูมิ ซึ่งมีโม่งค์เจาะไว้ พื้นที่ด้านนอกทำนาไม่ได้ จึงต้องมองให้ทะลุตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ”

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาพื้นที่ หรือทำเหมืองแร่ ชาวบ้านในพื้นที่ต้องเห็นด้วย ได้รับผลประโยชน์ และไม่ได้รับผลกระทบ เพราะพวกเขาต้องอยู่ในพื้นที่ ต้องเปลี่ยนวิถีชีวิต เปลี่ยนวิถีการทำเกษตร หรือบางคนจากทำนาข้าว ต้องมาทำนาเกลือ หรือ แหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น ปุ๋ย กระเจก โซดาไฟ เป็นต้น และรัฐควรทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ อย่างมองเพียงจะขับเคลื่อนประเทศ หรือทำตามสัญญาที่ไม่มีใครเห็นนอกจากภาครัฐเอง

ระยองเติมความรู้เกษตรกร จัดงานวันถ่ายทอดเทคโนโลยี



ที่ศูนย์เครือข่ายศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงตำบลทับมา บ้านสะพานหิน หมู่ 8 อ.เมืองระยอง จ.ระยอง น.ส.สถาวีวรรณ ทัพทวี รอง ผวจ.ระยอง เป็นประธานเปิดงานวันถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อเริ่มต้นฤดูกาลผลิตใหม่ (Field day) ประจำปี 2567 มีนายอนุสร แสงกล้า นายก.เมืองระยอง น.ส.เรวีญา ขจิตเนติธรรม ปลัดเทศบาลตำบลทับมา รักษาการแทนนายกเทศมนตรีตำบลทับมา นายสโรพร วงษ์ศรี กำนันตำบลทับมา และ น.ส.ปรานี จิตศิริบำรุง ประธานกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านสะพานหิน เข้าร่วม โดยมี น.ส.วรรณุช สีแดง เกษตรจังหวัดระยอง นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร 13 หน่วยงาน มาให้ความรู้แก่เกษตรกรในพื้นที่ผ่านฐานการเรียนรู้ด้านการผลิตการเกษตร 6 ฐานนี้ ประกอบด้วย ฐานการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง สร้างความมั่นคงทางอาหาร ฐานการเรียนรู้การสร้างมูลค่าเพิ่มสับปะรดทองระยอง ฐานการเรียนรู้ระบบตรวจวัดสถานะแวดล้อมด้วยเทคโนโลยี IoT (WiMaRC) ฐานการเรียนรู้โดรน กับการใช้ในแปลงเกษตร ฐานการเรียนรู้การป้องกันและกำจัดโรคใบด่างมันสำปะหลัง และฐานการเรียนรู้การสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร การผลิตและประโยชน์ของถ่านไบโอชาร์ การลดขยะด้วยแนวคิด 3R รักษ์โลก และมีการจัดนิทรรศการให้ความรู้และให้คำปรึกษาบริการทางการเกษตร บูธจำหน่ายสินค้าเกษตร.

สทนช.เกาะติดพื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง2จว.ภาคตะวันออก

นายไพฑูรย์ เก่งการช่าง รองเลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) เปิดเผยเนื่องในโอกาสลงพื้นที่ติดตามสถานการณ์พื้นที่เฝ้าระวังเสี่ยงภัยแล้ง ในพื้นที่ จ.จันทบุรีและตราด ว่า ในพื้นที่ จ.จันทบุรี มีเฝ้าระวังเสี่ยงภัยแล้งบริเวณ อ.สอยดาว และ อ.โป่งน้ำร้อน ซึ่งเป็นพื้นที่ต้นน้ำที่มีกักประสมปัญหาขาดแคลนน้ำต้นทุนเพื่อการอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตรในช่วงฤดูแล้งเป็นประจำทุกปี สาเหตุมาจากพื้นที่มีแหล่งเก็บน้ำต้นทุนน้อย แต่ความต้องการใช้น้ำเพิ่มสูงขึ้นจากประชากรแฝงในรูปแบบแรงงานที่มีจำนวนมาก เกษตรกรได้ปรับเปลี่ยนมาปลูกทุเรียน ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความต้องการน้ำเพื่อการเติบโตตลอดทั้งปีมากขึ้น ผนวกกับเกิดภาวะฝนทิ้งช่วง ทำให้สถานการณ์ภัยแล้งในพื้นที่ปีนี้ค่อนข้างน่าเป็นห่วง

สทนช.ได้บูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.) กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำบาดาล กรมทรัพยากรน้ำจังหวัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น การประปาส่วนภูมิภาค (กปภ.) กรมพัฒนาที่ดิน หน่วยงานทหารในพื้นที่ เป็นต้น เข้าไปช่วยเหลือเป็นการเร่งด่วนแล้ว โดยในพื้นที่ ค.สอยดาว และ ค.ทับช้าง อ.สอยดาว จ.จันทบุรี ได้มอบให้ กปภ.ขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในช่วงวิกฤติ ส่วนที่ ค.คลองใหญ่ ค.หนองตากง ค.โป่งน้ำร้อน ค.ทับไทร ค.เทพนิมิต อ.โป่งน้ำร้อน จ.จันทบุรี ได้มอบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาเตรียมสูบน้ำจากบริเวณท้ายน้ำของอ่างเก็บน้ำคลองพระพุทธรูปที่ปัจจุบันมีปริมาณน้ำใช้การ 54 ล้าน ลบ.ม. มาเติมในคลองโป่งน้ำร้อน ตามความเหมาะสมสำหรับใช้ในการผลิตน้ำประปาและเพื่อการเกษตร เพื่อแก้ไขผลกระทบภัยแล้งในเบื้องต้น จนกว่าจะเข้าสู่ฤดูฝนในเดือนมิถุนายน 2567

สำหรับแผนแก้ไขปัญหาลภัยแล้งระยะยาวในพื้นที่ต้นน้ำคือ การเพิ่มแหล่งเก็บกักน้ำ อาทิ โครงการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำเครือหวาย ความจุ 14 ล้าน ลบ.ม. ดำเนินการโดยกรมชลประทาน โครงการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำคลองตาคว ความจุ 5 ล้าน ลบ.ม. ดำเนินการโดยกรมทรัพยากรน้ำ โดยทั้ง 2 โครงการจะเริ่มดำเนินการในปี 2568 เมื่อแล้วเสร็จจะสามารถบรรเทาภัยแล้งให้ประชาชนทั้ง 2 อำเภอได้รวมมากกว่า 10,000 ครัวเรือนช่วยพื้นที่เกษตรมีผลได้มากกว่า 70,000 ไร่ และยังสามารถส่งน้ำลงมายังพื้นที่กลางน้ำ

และปลายน้ำ นอกจากนี้ ยังมีโครงการอ่างเก็บน้ำเขาพลทองและโครงการอ่างเก็บน้ำคลองตาพลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ซึ่งอยู่ในระหว่างการขับเคลื่อนโครงการเพื่อสร้างความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำให้ประชาชนและเกษตรกรตลอดทั้งลำน้ำ

ส่วนพื้นที่ปลายน้ำเป็นที่ตั้งของตัวเมืองจันทบุรี ซึ่งเป็นเขตชุมชนอาศัย รวมทั้งพื้นที่สวนทุเรียนด้วยนั้น ประสบปัญหาน้ำเค็มรุกล้ำเข้ามาในคลองสายหลัก เช่น คลองน้ำใสและคลองท่าช้าง ส่งผลต่อคุณภาพน้ำและปริมาณน้ำต้นทุน เนื่องจากฝายที่กั้นน้ำเค็มรุกล้ำก่อสร้างมานานเกิดการชำรุด ทั้งนี้ได้ดำเนินการแก้ไขเฉพาะหน้าโดยการนำกระสอบทรายกั้นลำน้ำในฤดูแล้ง และนำกระสอบทรายออกเมื่อถึงฤดูน้ำหลาก สทนช.จึงได้เร่งประสานกับกรมชลประทานและกรมทรัพยากรน้ำเพื่อดำเนินการปรับปรุงฝายในลำน้ำหลักทั้ง 2 คลอง ให้สามารถใช้ป้องกันน้ำเค็มและกักเก็บน้ำในพื้นที่ได้อย่างเต็มศักยภาพ

ส่วน จ.ตราด แม้จะเป็นจังหวัดที่มีปริมาณฝนมากที่สุดของประเทศ แต่กลับมีพื้นที่เฝ้าระวังเสี่ยงภัยแล้งในเขต อ.เขาสมิง โดยเฉพาะ ต.ทุ่งนนทรี ต.เขาสมิง ต.วังตะเคียน ต.เทพนิมิต และ ต.แสนตุ้ง เกษตรกรต้องการน้ำต้นทุนเพิ่ม เนื่องจากสวนทุเรียนอยู่ในช่วงออกผลผลิตทำให้มีความต้องการใช้น้ำสูง จึงได้เร่งประสานกับกรมชลประทานและ ปก. เพื่อสูบน้ำจากประตูระบายน้ำเขาสมิงมาสู่คลองระยั้ง ซึ่งเป็นแหล่งน้ำต้นทุนของทั้ง 5 ตำบลดังกล่าว โดยการใช้งบประมาณของ อปท.ในพื้นที่ เพื่อบรรเทาปัญหาการขาดแคลนน้ำให้กับเกษตรกร ส่วนปัญหาการส่งน้ำและการกระจายน้ำเข้าพื้นที่ในระยะเร่งด่วน ได้ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปช่วยดูระบบและการต่อท่อเพื่อให้การกระจายน้ำเป็นไปอย่างทั่วถึง สำหรับระยะยาวได้มอบให้คณะกรรมการลุ่มน้ำ กรมชลประทาน จังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนหลักการพัฒนาลุ่มน้ำเขาสมิงและลุ่มน้ำอื่น ๆ ในเขต จ.ตราด โดยขณะนี้กำลังดำเนินการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำคลองแอง และในปี 2569 จะสร้างอ่างเก็บน้ำคลองสะตอที่จะเป็นแหล่งน้ำต้นทุนหลักของ อ.เขาสมิง ทั้งอำเภอ พร้อมทั้งจะมีการก่อสร้างประตูระบายน้ำและระบบกระจายน้ำให้กับลุ่มน้ำต่าง ๆ ให้ครอบคลุมในพื้นที่ จ.ตราดด้วย ซึ่งจะเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำให้กับในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน.

เกษตรวันนี้..... ● สภาพอากาศ บ้างกันและแก้ไข โถงและพรวนดิน ในช่วงนี้อากาศแห้งแล้ง เตือนผู้ปลูกมัน หลาย ๆ ครั้ง เพื่อลดปริมาณของเพลี้ย

เกษตร
วันนี้

รับมือเพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง พันธ์ที่สะอาด ปราศจากเพลี้ย แป้งมันสำปะหลัง แซ่ท่อน พบตัวอ่อนและตัวเต็มวัย แป้งมันสำปะหลัง แซ่ท่อน ของเพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง พันธุ์ด้วยสารฆ่าแมลง เป็น ตามส่วนต่าง ๆ ของมัน เวลา 5-10 นาที โดยเลือก สำปะหลัง เช่น ใบ ยอด ใช้สารฆ่าแมลงชนิดใดชนิด และตา โดยเพลี้ยแป้งมัน หนึ่ง ได้แก่ ไทอะมีทอกแซม สำปะหลังดูดน้ำเลี้ยงแล้วขับ 25% ดับเบิลยูจี อัตรา 4 กรัม ถ่ายมูลของเหลวออกมา ทำให้ ต่อหน้า 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคล

เกษตร
วันนี้

เกิดราดำบนใบ มันสำปะหลังสังเคราะห์ พริด 70% ดับเบิลยูจี อัตรา 4 กรัมต่อหน้า แสงได้น้อย เจริญเติบโตได้ไม่เต็มที่ ลำต้น 20 ลิตร หรือ ไดโนที่ฟูแรน 10% ดับเบิล มีช่วงข้อถี่ โคนงอ ใบหงิกยอดแตกพุ่ม ยูพี อัตรา 40 กรัมต่อหน้า 20 ลิตร.....●

หรือแห้งตาย.....● สำหรับแนวทาง นายกะหล่ำปลี

ชู"เกลือ"เมืองเพชร สร้างมูลค่าทางศก.

นางวันเพ็ญ มังศรี รอง ผวจ.เพชรบุรี เป็นประธานอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรชีวภาพสู่เชิงพาณิชย์ ที่สหกรณ์การเกษตรเกลือทะเลไทยเพชรบุรี จำกัด ต.บ้านแหลม อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี ร่วมด้วย นายรัฐสิทธิ์ ชาติวิริยะพงษ์ เกษตรจังหวัดเพชรบุรี นายอำเภอบ้านแหลม หัวหน้าส่วนราชการ กำนันผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน พี่น้องเกษตรกร ร่วมกิจกรรม

นางวันเพ็ญ มังศรี รอง ผวจ.เพชรบุรี กล่าวว่า จังหวัดเพชรบุรีเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพและความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยว การเกษตร โดยเฉพาะพื้นที่ทำนาเกลือ ประมาณ 18,781 ไร่ ปริมาณการผลิตเกลือทะเลไม่น้อยกว่า 305,142 ตัน/ปี ได้จัดอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรชีวภาพสู่เชิงพาณิชย์ เพื่อสร้างการรับรู้และประชาสัมพันธ์การผลิตเกลือทะเลของจังหวัด ให้เกษตรกรผู้ทำนาเกลือทะเลสามารถพัฒนากระบวนการผลิตเกลือทะเลให้ได้มาตรฐาน เปิดโอกาสให้เกษตรกรได้รับเทคโนโลยีการผลิตใหม่ๆ ช่องทางการตลาด แหล่งข้อมูล และเทคโนโลยีที่เหมาะสม.

<p>หุ้นอินไซด์ รายวัน</p> <p>HOONINSIDE DAILY Circulation: 5,000 Ad Rate: 50,000</p>	<p>Section: First Section/การเงิน</p> <p>วันที่: จันทร์ 11 มีนาคม 2567</p> <p>ปีที่: - ฉบับที่: - หน้า: 17to23(เต็มหน้า)</p> <p>จำนวนหน้า: 7 Ad Value: 350,000 PRValue (x3): 1,050,000 คลิป: สีสี่</p> <p>หัวข้อข่าว: Krungthai COMPASS แนะนำยกระดับอุตสาหกรรมยางพาราของไทยสู่มาตรฐานสากล</p>
--	---

Krungthai COMPASS

แนะนำยกระดับอุตสาหกรรมยางพาราของไทยสู่มาตรฐานสากล ตอบโจทย์นโยบายส่งเสริมการขยายคาร์บอนเครดิต ในสวนยางพารา

Krungthai COMPASS วิเคราะห์อุตสาหกรรมยางพาราของไทยต้องเผชิญกับความเสี่ยงจากปริมาณการส่งออกลดลง อย่างไรก็ตามท่ามกลางกระแสรักชาติรัฐบาลไทยได้เล็งเห็นถึงโอกาสในการยกระดับรายได้ของผู้ประกอบการยางพาราไทย จึงได้มีนโยบายส่งเสริมการขยายคาร์บอนเครดิตในสวนยางพารา

Krungthai COMPASS ประเมินว่าการขยายคาร์บอนเครดิตในสวนยางพาราจะสามารถเพิ่มอัตรากำไรขั้นต้นให้กับผู้ประกอบการได้สูงถึง 2% หากได้รับการสนับสนุนด้าน

ค่าใช้จ่ายจากภาครัฐโดยภายในปี 2568 คาดว่าจะมีสวนยางพาราที่ขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER อย่างน้อย 8.7 หมื่นไร่ ซึ่งมีศักยภาพในการดูดซับก๊าซเรือนกระจกได้ราว 366,626 tCO2eq/ปี ทั้งนี้ ภายใต้การสนับสนุนของภาครัฐคาดว่าจะมีพื้นที่สวนยางพาราเข้าร่วมโครงการมากขึ้นในอนาคต จึงนับเป็นโอกาสสำหรับผู้ประกอบการยางพาราที่เป็นผู้พัฒนาโครงการและผู้ที่ต้องการซื้อคาร์บอนเครดิต

Krungthai COMPASS แนะนำผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มีความพร้อมควรเร่งพัฒนา

โครงการ รวมถึงพิจารณานำคาร์บอนเครดิตที่ได้มาชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร ขณะที่เกษตรกรรายย่อยและผู้ประกอบการ SMEs อาจดำเนินโครงการในลักษณะของการรวมกลุ่มกันในพื้นที่ เพื่อให้ต้นทุนต่อหน่วยในการพัฒนาโครงการลดลง โดยภาครัฐควรมีบทบาทสำคัญในการผลักดันโครงการคาร์บอนเครดิตในสวนยางพาราอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนสนับสนุนให้มีการพัฒนาโครงการไปสู่มาตรฐานระดับสากล

ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตยางพารารายใหญ่อันดับ 1 ของโลก จากข้อมูลของสำนักเศรษฐกิจการเกษตร ระบุว่าในปี 2566 ประเทศไทยมีการผลิตยางพาราอยู่ที่ 4.7 ล้านตัน หรือมีสัดส่วน 31.5% ของผลผลิตยางพาราทั่วโลก อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมอุตสาหกรรมยางพาราของไทยต้องเผชิญกับความเสี่ยงทางด้านปริมาณการส่งออกที่มีแนวโน้มลดลง จากเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจจีน ที่เป็นผู้นำเข้ายางพาราไทยอันดับ 1 มีแนวโน้มชะลอตัว ส่งผลให้รายได้ของเกษตรกรและผู้ประกอบการยางพารามีแนวโน้มลดลง ที่ผ่านมภาครัฐนำโดยกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (กยท.) จึงได้มีการดำเนินนโยบายต่างๆ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ประกอบการกลุ่มนี้ เช่น นโยบายประกันรายได้เกษตรกรชาวสวนยางพารา นโยบายกระตุ้นให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยการแปรรูปยาง โดยเป็นการดึงภาคเอกชนเข้าร่วมลงทุนกับ กยท. ในการสร้างโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์จากยางพารา อีกทั้งในปี 2567 ยังมีนโยบายที่จะส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสวนยางพาราและการจัดทำโฉมต้นยางพารา เพื่อเพิ่มการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับเกษตรกร และต่อยอดอาชีพด้านการเกษตรได้อย่างยั่งยืน เป็นต้น

อนึ่ง ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาวะอากาศเป็นประเด็นที่มีความสำคัญลำดับต้นๆ ของภาคธุรกิจ จากการที่หลายประเทศมีความมุ่งมั่นที่จะบรรลุเป้าหมายเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutral) และปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ด้วยการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศ รวมถึงการเพิ่มการกักเก็บ/ดูดซับก๊าซเรือนกระจก ซึ่งที่ผ่านมภาคธุรกิจขนาดใหญ่หลายรายทั้งในไทยและต่างประเทศ ได้เริ่มปรับตัวเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าวไปสู่ธุรกิจที่ยั่งยืนและมีตรึงกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น



Krungthai COMPASS

แนะนำระดับอุตสาหกรรมยางพาราของไทยสู่มาตรฐานสากล ตอบโจทย์นโยบายส่งเสริมการขยายคาร์บอนเครดิต ในสวนยางพารา

รัฐบาลไทยได้เล็งเห็นถึงโอกาสของอุตสาหกรรมยางพาราไทยจากกระแสรักษ์สิ่งแวดล้อม จึงได้มีนโยบายส่งเสริมการขยายคาร์บอนเครดิตในสวนยางพารา เพื่อยกระดับรายได้ของเกษตรกรและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยางพาราไทย อีกทั้งยังสอดคล้องกับความต้องการคาร์บอนเครดิต เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมาย Carbon Neutral และ Net Zero Emissions ของทั้งในและต่างประเทศ บทความฉบับนี้ Krungthai COMASS จึงอยากเชิญชวนผู้อ่านมาร่วมกันหาคำตอบว่า ทำไมคาร์บอนเครดิตจึงเป็นโอกาสของอุตสาหกรรมยางพาราไทย หากผู้ประกอบการยางพาราขยายคาร์บอนเครดิตจะส่งผลดีต่อผลประกอบการอย่างไร โดยเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคาร์บอนเครดิต และกระบวนการซื้อขายคาร์บอนเครดิตในสวนยางพาราเสียก่อน

คาร์บอนเครดิตคืออะไร



Hooninside

คาร์บอนเครดิต คือ ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ลด/กักเก็บได้จากการดำเนินโครงการลดก๊าซเรือนกระจกผ่านกลไกลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสามารถนำไปแลกเปลี่ยนหรือซื้อ-ขายได้ โดยผ่านตลาดคาร์บอน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้ ไม่ว่าจะเป็นการนำไปใช้ชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากองค์กร บุคคล งานบริการ หรือจากการผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ (อบก. 2566) หน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ ได้แก่ องค์กรบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) หรือ อบก. โดยตลาดคาร์บอนเครดิต หนึ่ง ตลาดคาร์บอนโดยทั่วไปสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) ตลาดคาร์บอนภาคบังคับที่ประกาศเป็นกฎหมายและมีบทลงโทษเมื่อมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเกินเกณฑ์ที่กำหนด เช่น มาตรการ EU ETS ในสหภาพยุโรป และ 2) ตลาดคาร์บอนแบบภาคสมัครใจที่เกิดจากความร่วมมือกันของผู้ประกอบการหรือองค์กร เพื่อเข้าร่วมซื้อขายคาร์บอนเครดิตด้วยความสมัครใจ

ตลาดคาร์บอนเครดิตของไทยเป็นตลาดคาร์บอนแบบภาคสมัครใจ ซึ่งเป็นการซื้อขายคาร์บอนเครดิตจากโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย หรือ โครงการ T-VER[1] ทั้งนี้

จากสถิติการขึ้นทะเบียนโครงการ ของ อบก. ตั้งแต่ปี 2557-2567 (เดือน ก.พ.) พบว่า มีโครงการ T-VER ที่ขึ้นทะเบียนกับ อบก. รวมทั้งสิ้น 375 โครงการ และปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่คาดว่าจะลดได้/กักเก็บได้รวมกันประมาณ 12 MtCO₂eq/ปี โดยในจำนวนนี้เป็นโครงการพัฒนาพลังงานทดแทนที่มีการขึ้นทะเบียนจำนวนมากที่สุดคิดเป็น 50% ของจำนวนโครงการทั้งหมด แต่สำหรับโครงการภาคเกษตรนั้นยังมีจำนวนน้อยมีเพียง 6 โครงการ โดยในจำนวนนี้เป็นโครงการของสวนยางเพียง 4 โครงการ หรือคิดเป็น 1.1% ของโครงการทั้งหมด ซึ่งเป็นสัดส่วนที่น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับโครงการอื่น

ดังนั้น รัฐบาลจึงให้ทาง กยท. ดำเนินการนำร่องโครงการบริหารจัดการคาร์บอนเครดิตในสวนยางพารา เพื่อที่สนับสนุนให้เกษตรกรและผู้ประกอบการยางพาราเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการนี้มากขึ้น ซึ่งคาดว่าจะความพยายามในการขับเคลื่อนโครงการนี้ของกยท. จะมีส่วนช่วยให้มีการขึ้นทะเบียนโครงการลดก๊าซเรือนกระจกในสวนยางจำนวนเพิ่มขึ้น และทำให้เกิดข้าพพลายของคาร์บอนเครดิตเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

หุ้นอินไซด์ รายวัน	Section: First Section/การเงิน
HOONINSIDE DAILY	วันที่: จันทร์ 11 มีนาคม 2567
Circulation: 5,000	ปีที่: - ฉบับที่: -
Ad Rate: 50,000	จำนวนหน้า: 7 Ad Value: 350,000
	หน้า: 17to23(เต็มหน้า)
	PRValue (x3): 1,050,000
	ศิลปิน: สีสี่
	หัวข้อข่าว: Krungthai COMPASS แนะนำระดับอุตสาหกรรมยางพาราของไทย ผู้มาตรฐานสากล

Krungthai COMPASS

แนะนำระดับอุตสาหกรรมยางพาราของไทย ผู้มาตรฐานสากล ตอบโจทช์นโยบายส่งเสริมการขยายคาร์บอนเครดิต ในสวนยางพารา

การขยายคาร์บอนเครดิตในสวนยาง มีขั้นตอนอย่างไร

คาร์บอนเครดิตที่จะสามารถซื้อขายได้ในไทยนั้น จะต้องผ่านกระบวนการ 1) การขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER และ 2) การรับรองปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ลดลงหรือกักเก็บได้จากโครงการฯ โดย อบก. ซึ่งสำหรับโครงการ T-VER ในพื้นที่สวนยางพารา จะมีเงื่อนไขเป็นไปตามโครงการ T-VER ภาคเกษตร มาตรฐานไม่ผลไม่ขึ้นต้น โดยคาร์บอนเครดิตที่ได้รับการรับรอง สามารถซื้อขายได้ผ่านการเจรจาต่อรองระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายโดยตรง (Over-the-Counter: OTC) หรือผ่านแพลตฟอร์มหรือศูนย์ซื้อขายคาร์บอนเครดิต (FTIX)

ปัจจุบันคาร์บอนเครดิตที่ได้รับการรับรองภายใต้มาตรฐาน T-VER ยังเป็นเพียงเพื่อการใช้ประโยชน์และซื้อขายภายในประเทศเท่านั้น หากผู้ขายต้องการขายคาร์บอนเครดิตในตลาดคาร์บอนต่างประเทศ จำเป็นที่จะต้องพัฒนาโครงการให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ซึ่งมีหลายมาตรฐาน เช่น มาตรฐาน Verified Carbon Standard (VCS/VERRA) ซึ่งครอบคลุมกว่า 42% ของปริมาณคาร์บอนเครดิตทั่วโลกในปี 2565[2]

ทำไมคาร์บอนเครดิตจึงน่าสนใจ สำหรับอุตสาหกรรมยางพารา

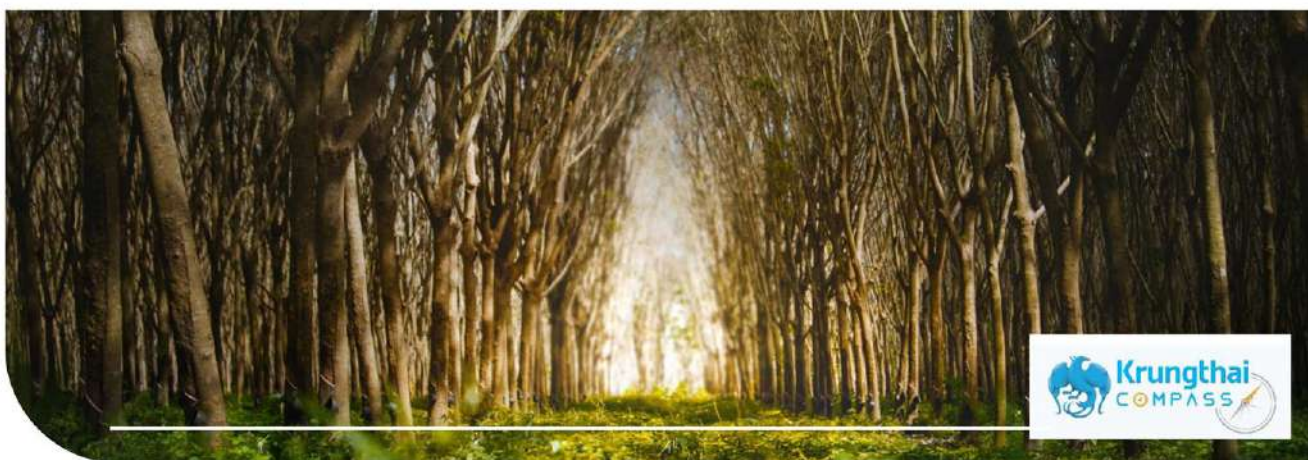
ยางพาราเป็นพืชยืนต้นที่สามารถดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้ดีกว่าพืชยืนต้นประเภทอื่น ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของ อบก. ยางพารา 1 ต้น สามารถดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 4 KgCO₂e/ปี ซึ่งมากกว่าไม้ยืนต้นประเภทอื่นๆ เมื่อเทียบกับต้นกระถินยักษ์และกระถินเทพาที่สามารถดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 36.5 และ 34.2 KgCO₂e/ปี ตามลำดับ ทั้งนี้ เนื่องจากต้นยางพารามีลำต้นหลักเพียงต้นเดียว ไม่มีการแตกกอเหมือนกับพืชยืนต้นประเภทอื่น กวปรกับเส้นรอบวงวงต้นที่เพิ่มขึ้นราว 6.9 ซม./ปี ทำให้มีมวลชีวภาพเหนือดินสูงส่งผลให้ดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สูงตามไปด้วย ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วพื้นที่ยางพารา 1 ไร่ สามารถดูดซับก๊าซคาร์บอน-ไดออกไซด์ได้เฉลี่ย 4.2 tCO₂e/ปี

อย่างไรก็ดี อายุของต้นยางพารามีผลต่ออัตราการดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ต้นยางที่มีอายุ 6-10 ปี หรือต้นยางพาราที่เริ่มกรีดน้ำยางได้ สามารถดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้มากที่สุด ซึ่งอยู่ที่ 4.9 tCO₂e/ไร่/ปี เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่ต้นยางพารามีการเติบโตดี รองลงมาคือยางพาราที่มีอายุ 11-15 ปี ซึ่งสามารถดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เฉลี่ย 4.4 tCO₂e/ไร่/ปี โดยศักยภาพในการดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จะลดลงเมื่อต้นยางมีอายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป

<p>หุ้นอินไซด์ รายวัน</p> <p>HOONINSIDE DAILY Circulation: 5,000 Ad Rate: 50,000</p>	<p>Section: First Section/การเงิน</p> <p>วันที่: จันทร์ 11 มีนาคม 2567</p>		<p>หน้า: 17to23(เต็มหน้า)</p>	
	<p>ปีที่: -</p> <p>จำนวนหน้า: 7</p>	<p>ฉบับที่: -</p> <p>Ad Value: 350,000</p>	<p>PRValue (x3): 1,050,000</p>	<p>คลิป: สีสี่</p>
<p>หัวข้อข่าว: Krungthai COMPASS แนะนำยกระดับอุตสาหกรรมยางพาราของไทยสู่มาตรฐานสากล</p>				

Krungthai COMPASS

แนะนำยกระดับอุตสาหกรรมยางพาราของไทยสู่มาตรฐานสากล ตอบโจทย์นโยบายส่งเสริมการขยายคาร์บอนเครดิต ในสวนยางพารา



โอกาสในการขยายพื้นที่สวนยางพารา เพื่อขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER และขอรับรองคาร์บอน-เครดิตยังมีอยู่มาก โดยในปี 2566 ไทยมีพื้นที่ในการเพาะปลูกยางพาราราว 9 ล้านไร่ อย่างไรก็ตาม พื้นที่สวนยางพาราที่ขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER ยังมีจำนวนไม่มาก ปัจจุบันมีอยู่เพียง 3.7 หมื่นไร่ คิดเป็นเพียง 0.1% ของพื้นที่สวนยางพาราทั่วประเทศ และมีจำนวน 4 โครงการ จากทั้งหมด 375 โครงการ T-VER ที่มีการขึ้นทะเบียนกับ อบก.

ปัจจุบันโครงการ T-VER ในสวนยางพารา คาดว่าจะดูดซับก๊าซเรือนกระจกได้อยู่ที่ 156,626 tCO2eq/ปี คิดเป็นสัดส่วนเพียง 1.3% ของปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่คาดว่าจะดูดซับได้ต่อปีของโครงการ T-VER ที่ขึ้นทะเบียนทั้งหมด นอกจากนี้ ปริมาณคาร์บอนเครดิตในสวนยางพาราที่ผ่านการรับรองจาก อบก. แล้ว มีอยู่ราว 14,450 tCO2eq คิดเป็นเพียง 0.1% ของปริมาณคาร์บอนเครดิตทั้งหมดที่ผ่านการรับรองจาก อบก. ทั้งนี้ จากข้อจำกัดบางประการ จึง

ทำให้การขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER ในสวนยางพารายังมีไม่มากนัก เช่น ความพร้อมในด้านองค์ความรู้และเงินทุน รวมทั้งประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในการใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นต้น

ภาครัฐให้การสนับสนุน โดยเป็นโครงการที่ กยท. ดำเนินการเพื่อที่จะยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกรและผู้ประกอบการยางพารา อีกทั้งยังสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่จะให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมาย Carbon Neutral ในปี 2593 และ Net Zero Emissions ในปี 2608 โดยทาง กยท. จะเป็นตัวกลางในการดำเนินการและร่วมมือกับหลายภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของราชการ และภาคเอกชน

ทั้งนี้ ภาครัฐได้เล็งเห็นข้อจำกัดหลายประการ จึงได้ดำเนินนโยบายต่างๆ เพื่อที่จะผลักดันให้เกษตรกรและผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการขายคาร์บอนเครดิตในสวนยางพารามากขึ้น เช่น ในปี 2567 จะมีการดำเนินนโยบายส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสวนยางพารา

และการจัดทำโฉมต้นยางพารา เพื่อให้เกษตรกรนำไม้ยางพาราในพื้นที่ไปเป็นหลักประกันค่าประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงินของรัฐบาล เพื่อที่กระตุ้นให้ผู้ประกอบการยางพาราหันมาเข้าร่วมโครงการนี้เพิ่มขึ้นในอนาคต

นอกจากนั้น ในอนาคตคาดว่าทาง กยท. มีแผนที่จะสนับสนุนเกษตรกรรายย่อยหรือผู้ประกอบการ SMEs ที่มีพื้นที่จำกัด โดยจะทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานในการรวมกลุ่ม และเป็นผู้พัฒนาโครงการแทนผู้ประกอบการกลุ่มนี้ รวมทั้ง กยท. จะเป็นตัวแทนในการขายคาร์บอนเครดิต ซึ่งรายได้จากการขายคาร์บอนเครดิต ทาง กยท. จะนำมาหักกับค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินโครงการ เช่น ค่าใช้จ่ายในกระบวนการพัฒนาและขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER รวมทั้งการขอรับรองคาร์บอนเครดิต หลังจากนั้นจะนำรายได้สุทธิมาจัดสรรให้กับเกษตรกรและผู้ประกอบการยางพาราที่เข้าร่วมโครงการผ่านสถาบันการเงินของรัฐ

Hooninside Daily Circulation: 5,000 Ad Rate: 50,000	Section: First Section/การเงิน
	วันที่: จันทร์ 11 มีนาคม 2567
	ปีที่: - ฉบับที่: -
	หน้า: 17to23(เต็มหน้า)
	จำนวนหน้า: 7 Ad Value: 350,000 PRValue (x3): 1,050,000
	ห้วงข่าว: Krungthai COMPASS และยกระดับอุตสาหกรรมยางพาราของไทย ผู้มาตรฐานสากล

Krungthai COMPASS

และยกระดับอุตสาหกรรมยางพาราของไทย ผู้มาตรฐานสากล ตอบโจทย์นโยบายส่งเสริมการขยายคาร์บอนเครดิต ในสวนยางพารา

โอกาสจากการแปลงพื้นที่สวนยาง เป็นคาร์บอนเครดิต

Krungthai COMPASS มองว่าหากผู้ประกอบการได้รับการรับรองคาร์บอนเครดิตในสวนยางพาราจะสร้างโอกาสได้หลายประการ โดยผู้ประกอบการยางพาราที่เข้าร่วมโครงการ T-VER และขายคาร์บอนเครดิตจะสามารถเพิ่มอัตรากำไรขั้นต้นได้ ซึ่งจะส่งผลต่อผลกำไรสุทธิจากการส่งออกยางพาราที่มีแนวโน้มลดลง นอกจากนี้ ยังเป็นโอกาสสำหรับผู้ประกอบการยางพาราที่เป็นผู้พัฒนาโครงการและผู้ประกอบการอื่นๆ ที่ต้องการใช้คาร์บอนเครดิตจากโครงการในพื้นที่สวนยางพารา เพื่อชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Carbon Offset)

โอกาสที่ 1: เพิ่มอัตรากำไรขั้นต้นให้กับผู้ประกอบการ

Krungthai COMPASS ประเมินว่า การขายคาร์บอนเครดิตในสวนยางพาราจะสามารถเพิ่มอัตรากำไรขั้นต้นได้ โดยผู้ประกอบการที่มีพื้นที่สวนยางพาราและต้องการขายคาร์บอนเครดิต จะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนและเงื่อนไขที่ อบก. กำหนด คือ 1) การพัฒนาและขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER และ 2) การรับรองคาร์บอนเครดิตหรือปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่สามารถดูดซับได้ ซึ่งจะมีค่าใช้จ่ายตลอดอายุโครงการ 7 ปี อยู่ที่ราว 84-614 บาท/ไร่/ปี สำหรับโครงการที่มีพื้นที่ระหว่าง 100-5,000 ไร่ [3]โดยกรณีตัวอย่างของผู้ผลิตน้ำยางข้นที่มีพื้นที่สวนยางพาราและทำการขายคาร์บอนเครดิต จะมีรายได้จากการขายคาร์บอนเครดิตอยู่ที่ราว 805 บาท/ไร่ [4]ซึ่งสามารถเพิ่มอัตรากำไรขั้นต้นได้สูงถึง 6.2% หากภาครัฐมีนโยบายในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการพัฒนาและขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER และการรับรองคาร์บอนเครดิตตลอดอายุโครงการ

หากไม่มีการสนับสนุนจากภาครัฐ ผู้ประกอบการรายย่อยจะมีความเสียเปรียบทางด้านต้นทุน โดยพื้นที่โครงการขนาดใหญ่จะมีต้นทุนต่อหน่วยในการพัฒนาและขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER และขอรับรองปริมาณคาร์บอนเครดิตตลอดอายุโครงการที่ต่ำกว่าโครงการขนาดเล็ก จากตัวอย่างโครงการที่มีพื้นที่ 1,000 ไร่ จะมีต้นทุนดังกล่าวเฉลี่ยต่อผลผลิตอยู่ที่ 0.8 บาท/กก. ขณะที่โครงการที่มีพื้นที่ 100 ไร่จะมีต้นทุนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.7 บาท/กก. หรือมีต้นทุนมากกว่าถึง 3.4 เท่า

การสนับสนุนของภาครัฐจึงมีผลอย่างยิ่งต่อการเพิ่มขึ้นของอัตรากำไรขั้นต้นของผู้ประกอบการรายย่อย โดยหากผู้ประกอบการต้องแบกรับต้นทุนดังกล่าวทั้งหมด การดำเนินโครงการในพื้นที่ 100 ไร่ จะสามารถเพิ่มอัตรากำไรขั้นต้นจากการขายคาร์บอนเครดิต ได้เพียง 1.1% เทียบกับกรณีที่ดำเนินโครงการในพื้นที่ 1,000 ไร่ จะสามารถเพิ่มอัตรากำไรขั้นต้นได้ถึง 4.8%

รายได้จากการขายคาร์บอนเครดิตช่วยลดผลกระทบจากปริมาณการส่งออกยางพาราที่มีแนวโน้มลดลงได้ ดังจะเห็นได้ว่าในช่วงปี 2560-2566 ปริมาณการส่งออกยางพาราของไทยมีแนวโน้มลดลงเฉลี่ยปีละ 4.8% (CAGR) ขณะที่ราคาคาร์บอนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนจากปี 2567 ราคาคาร์บอนเครดิตเฉลี่ยของไทย อยู่ที่ราว 191 บาท/tCO_{2e}[5] ซึ่งปรับตัวสูงเกินกว่า 5.6 เท่า เมื่อเทียบกับปี 2564 นอกจากนี้ รายงาน State and Trends of Carbon Pricing 2023 ของ World Bank ระบุว่า ในอนาคตคาดว่าราคาคาร์บอนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามความต้องการที่เพิ่มขึ้นจากการที่หลายธุรกิจจำเป็นต้องมีการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยราคาคาร์บอนที่ จะผลักดันให้โลกสามารถบรรลุเป้าหมาย Net Zero Emissions จะอยู่ที่ราว 100 ดอลลาร์สหรัฐ/tCO_{2e} ในปี 2573 จากระดับ 50 ดอลลาร์สหรัฐ/tCO_{2e} ในปี 2563

<p>หุ้นอินไซด์ รายวัน</p> <p>HOONINSIDE DAILY Circulation: 5,000 Ad Rate: 50,000</p>	<p>Section: First Section/การเงิน</p> <p>วันที่: จันทร์ 11 มีนาคม 2567</p> <p>ปีที่: - ฉบับที่: -</p> <p>จำนวนหน้า: 7 Ad Value: 350,000</p> <p>หน้า: 17to23(เต็มหน้า)</p> <p>PRValue (x3): 1,050,000 คลิป: สีสี่</p> <p>หัวข้อข่าว: Krungthai COMPASS แนะนำระดับอุตสาหกรรมยางพาราของไทยสู่มาตรฐานสากล</p>
--	---

Krungthai COMPASS

แนะนำระดับอุตสาหกรรมยางพาราของไทยสู่มาตรฐานสากล ตอบโจทย์นโยบายส่งเสริมการขยายคาร์บอนเครดิต ในสวนยางพารา

โอกาสที่ 2: ชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร

ในปี 2566 ผลิตภัณฑ์ยางธรรมชาติ ได้แก่ ยางแท่ง ยางแผ่นรมควัน และน้ำยางข้น ที่มีการส่งออกมีส่วนในการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกสู่บรรยากาศสูงถึง 1.7 MtCO₂eq จากปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์ยางธรรมชาติราว 2.7 ล้านตัน โดยประเมินจากค่าเฉลี่ยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์ยางธรรมชาติถึง 3 ประเภท ซึ่งในผลิตภัณฑ์ยางแท่ง ยางแผ่นรมควัน และน้ำยางข้น มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอยู่ที่ 0.5, 0.6 และ 0.7 tCO₂eq/ตันผลิตภัณฑ์[6]ตามลำดับ จึงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าอุตสาหกรรมยางพาราก็มีส่วนในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเช่นเดียวกับอุตสาหกรรมอื่นๆ

Krungthai COMPASS ประเมินว่าคาร์บอนเครดิตเฉลี่ยต่อปีที่ได้จากการดำเนินโครงการขนาดพื้นที่ 1,000 ไร่ มีสัดส่วนเทียบเท่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากผลิตภัณฑ์ยางธรรมชาติราว 6-8% ของปริมาณการผลิต 1 แสนตัน โดยกรณีนี้ยางน้ำยางข้นมีสัดส่วนอยู่ที่ 7.8% ขณะที่กรณีการผลิตยางแผ่นรมควันและยางแท่งมีสัดส่วนอยู่ที่ 6.8% และ 6.0% ตามลำดับ ดังนั้น เมื่อได้รับการรับรองปริมาณคาร์บอนเครดิตในพื้นที่สวนยางพาราแล้วผู้ประกอบการสามารถนำมาชดเชยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกิจกรรมการผลิตของตนเองได้ เพื่อเป็นการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร ก่อนที่จะนำคาร์บอนเครดิตส่วนที่เหลือไปเหลือไปขายให้กับองค์กรอื่นที่ต้องการ

ภายในปี 2568 คาดว่าจะมีสวนยางพาราที่ขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER อย่างน้อย 8.7 หมื่นไร่ ซึ่งมีศักยภาพในการดูดซับก๊าซเรือนกระจกได้ราว 366,626 tCO₂eq/ปี จากปี 2566 ที่มีสวนยางพาราที่ขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER อยู่ที่ 3.7 หมื่นไร่ โดยอ้างอิงจากมาตรการสนับสนุนของ กยท. ที่อยู่ระหว่างดำเนินการที่จะนำสวนยางของเกษตรกร 5 หมื่นไร่ขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER กับ อบก. และคาดว่า กยท. จะขยายผลไปยังพื้นที่สวนยางพารา 10 ล้านไร่ ภายในปี 2573 เป็นไปตามแผนของนโยบายส่งเสริมการขยายคาร์บอนเครดิตในสวนยางพารา ซึ่งจะมีศักยภาพในการดูดซับก๊าซเรือนกระจกโดยได้สูงถึง 42 MtCO₂eq/ปี[7]



หากได้รับการรับรองคาร์บอนเครดิตจาก อบก. ปริมาณคาร์บอนเครดิตของสวนยางพารานับว่าเป็นส่วนที่จะช่วยเติมเต็มความต้องการซื้อคาร์บอนเครดิต เพื่อใช้ชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่มีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง จากกระแสความตื่นตัวและความมุ่งมั่นของภาคธุรกิจที่จะบรรลุเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ตั้งไว้ ไปสู่ธุรกิจที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ทั้งนี้ การศึกษาของ อบก. คาดการณ์ว่าประเทศไทยจะมีความต้องการคาร์บอนเครดิตอยู่ที่ 182.23-197.23 MtCO₂eq/ปี [8]ขณะที่ในช่วงปี 2562-2566 มีคาร์บอนเครดิตที่ได้รับการรับรองจาก อบก. เฉลี่ยอยู่ที่ 3 MtCO₂eq/ปี

Hooninside

<p>หุ้นอินไซด์ รายวัน</p> <p>HOONINSIDE DAILY Circulation: 5,000 Ad Rate: 50,000</p>	<p>Section: First Section/การเงิน วันที่: จันทร์ 11 มีนาคม 2567 ปีที่: - ฉบับที่: - จำนวนหน้า: 7 Ad Value: 350,000 หน้า: 17to23(เต็มหน้า) PRValue (x3): 1,050,000 คลิป: สีสี่ หัวข้อข่าว: Krungthai COMPASS แนะนำระดับอุตสาหกรรมยางพาราของไทย ผู้มาตรฐานสากล</p>
--	--

Krungthai COMPASS

**แนะนำระดับอุตสาหกรรมยางพาราของไทย ผู้มาตรฐานสากล
ตอบโจทย์นโยบายส่งเสริมการขยายคาร์บอนเครดิต ในสวนยางพารา**

Implication & Recommendation

Krungthai COMPASS

แนะนำผู้ที่เกี่ยวข้องอุตสาหกรรมยางพารา ดังต่อไปนี้

ผู้ประกอบการที่มีพื้นที่สวนยางพาราควรเตรียมความพร้อมในการขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER และมุ่งสู่การขอรับรองคาร์บอนเครดิตในระยะข้างหน้า หากต้องการรับประโยชน์จากคาร์บอนเครดิต ทั้งในแง่ของการสร้างรายได้และการชดเชยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร เช่น การวางแผนพัฒนาพื้นที่โครงการให้เป็นไปตาม เงื่อนไขของ อบก. และการรวบรวมข้อมูลการใช้ปุ๋ยและสารปรับสภาพดินไม่น้อยกว่า 3 ปี เป็นต้น



ผู้ประกอบการรายใหญ่ที่ประกอบธุรกิจยางแปรรูปกลางน้ำและปลายน้ำที่มีสวนยางพารา ถือว่าเป็นผู้ประกอบการที่มีความพร้อมอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นทางด้านพื้นที่และเงินทุน ดังนั้น เพื่อที่สร้างโอกาสและความได้เปรียบผู้ประกอบการจึงควรริเริ่มพัฒนาโครงการ ทั้งนี้ นอกเหนือจากประโยชน์ทางด้านรายได้ ยังควรพิจารณาที่จะนำคาร์บอนเครดิตจากสวนยางพารามาชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมภาพรวมขององค์กร เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกที่ตั้งไว้ เช่น เป้าหมาย Carbon Neutrality โดยควรเริ่มต้นจากการวัดคาร์บอนฟุตพริ้นท์ (Carbon Footprint) หรือปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในองค์กรของตนเอง เพื่อวางแผนและประเมินการใช้คาร์บอนเครดิตในการชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างเหมาะสม

สำหรับเกษตรกรและผู้ประกอบการ SMEs ที่มีพื้นที่สวนยางพาราไม่มาก เพื่อให้ต้นทุนต่อหน่วยในการพัฒนาโครงการลดลง และได้รับกำไรที่เพิ่มขึ้น ควรที่จะมีการรวมกลุ่มในการพัฒนาโครงการและขอรับรองคาร์บอนเครดิต เช่น อาจมีการรวบรวมพื้นที่เพื่อพัฒนาโครงการ T-VER ในสวนยางพาราในนามของสมาคมผู้ประกอบการยางพาราในพื้นที่ใกล้เคียงกันหรือวิสาหกิจชุมชน รวมถึงอาจมีการติดต่อกับ กยท. ในระดับพื้นที่ เพื่อรับความช่วยเหลือทางด้านข้อมูลและองค์ความรู้ต่างๆ

ภาครัฐควรมีบทบาทสำคัญในการผลักดันโครงการคาร์บอนเครดิตในสวนยางพารา ตลอดจนสนับสนุนให้มีการพัฒนาโครงการไปผู้มาตรฐานระดับสากล โดยควรเริ่มจากการสร้างความตระหนักรู้ถึงโอกาสทางธุรกิจจากการเข้าร่วมโครงการ T-VER และได้รับรองคาร์บอนเครดิต รวมถึงการให้ความช่วยเหลือทางด้านองค์ความรู้ ด้านเงินทุน รวมทั้งควรมีแนวทางในการสนับสนุนในระยะยาวอย่างชัดเจน เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและสามารถยกระดับมาตรฐานโครงการไปสู่ระดับสากลได้ เช่น การจัดสรรงบประมาณประจำสำหรับโครงการบริหารจัดการคาร์บอนเครดิตในสวนยางพารา สนับสนุนการรวมกลุ่มสวนยางพาราในพื้นที่เพาะปลูกยางพาราหนาแน่น เพื่อลดต้นทุนต่อหน่วย ตลอดจนร่วมมือกับสถาบันการเงินในการให้สินเชื่อแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการยางพาราที่สนใจ เป็นต้น